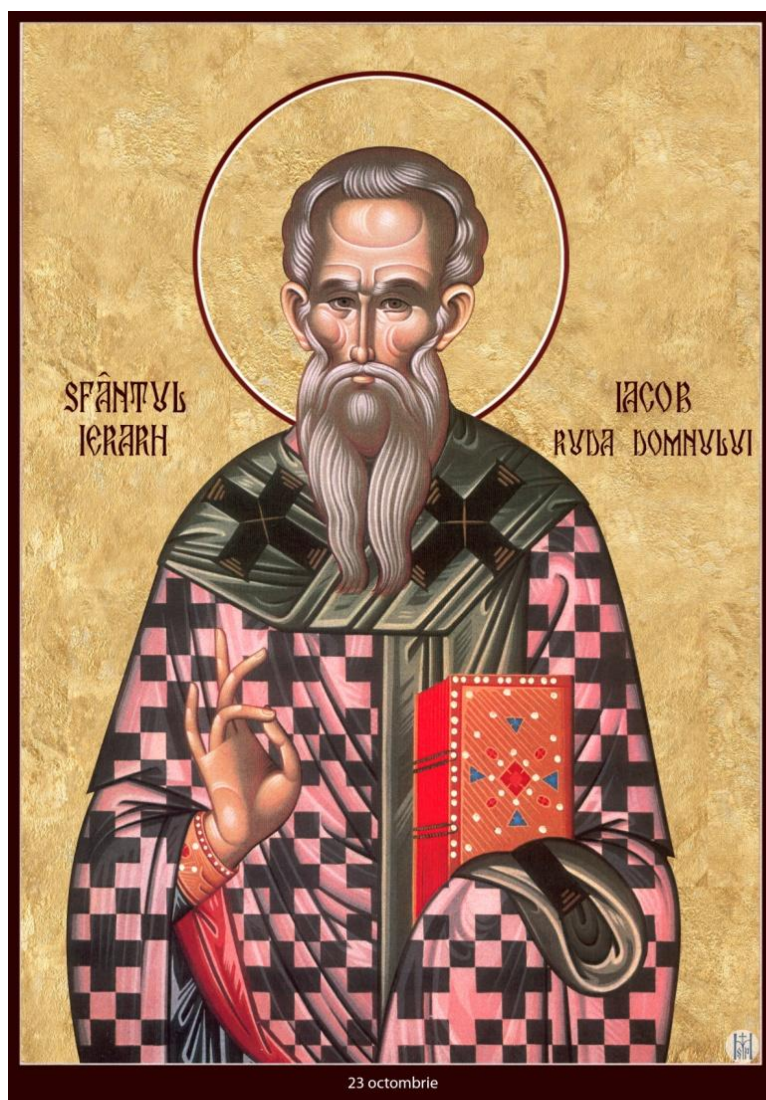
Acatistul Sfântului apostol Iacob, ruda Domnului
(23 octombrie)



Sfântul apostol Iacob, primul episcop al Ierusalimului şi frate al Domnului (23 octombrie):

https://www.academia.edu/44410498/Sf%C3%A2ntul_apostol_Iacob_primul_episcop_al_Ierusalimului_%C5%9Fi_frate_al_Domnului_23_octombrie_

https://archive.org/details/sfantul-apostol-iacob-primul-episcop-al

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-iacob-ruda-domnului

***

Materiale despre Sfântul apostol Iacob, primul episcop al Ierusalimului şi frate al Domnului:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-ap-Iacob,-ruda-Domnului

https://archive.org/details/@steaemy?query=Sf%C3%A2ntul+apostol+Iacob%2C+ruda+Domnului+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=+Iacob

***

Acest Sfânt Iacov, numit „fratele Domnului” (Galateni 1, 19), a fost primul episcop al Ierusalimului, rânduit a păstori pe credincioşii Sfintei Cetăţi chiar de Sfinţii apostoli. El nu face parte din cei 12 apostoli, ci era frate cu Sfântul Iuda, scriitorul epistolei din Noul Testament. Din Sfânta Scriptură reiese faptul că aşa-zişii fraţi ai Domnului aveau o altă mamă decât pe Fecioara Maria, că mama lor trăia pe vremea Pătimirilor lui Hristos şi că era rudă cu Maica Domnului, deci ei erau veri cu Mântuitorul Iisus Hristos. Tradiţia Bisericii arată că Iacov, „fratele Domnului”, este altcineva decât Iacov al lui Alfeu şi decât Iacov fiul lui Zevedeu.

Sfântul Iacov, rudenia Domnului, îşi câştigase atât de mare vază între creştini, încât era socotit unul din stâlpii Bisericii lui Hristos. Poporul însuşi îl numea „cel drept” pentru viaţa lui curată şi pentru judecata lui nepărtinitoare şi sănătoasă de care a dat dovadă la Sinodul Apostolic de la Ierusalim din anul 50 d.Hr. De la Sfântul Iacov ne-a rămas o epistolă care se află în Noul Testament (cinci capitole), plină de porunci înţelepte.Tot de la el ne-a rămas şi o Sfântă Liturghie care s-a slujit în Patriarhia Ierusalimului veacuri de-a rândul. Tradiţia Bisericii ne spune că a murit de moarte martirică, fiind aruncat de pe aripa templului din Ierusalim şi apoi ucis cu pietre, în anul 62 d.Hr., rugându-se asemenea Domnului Iisus Hristos şi Sfântului arhidiacon Ştefan, pentru ucigaşii săi.

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Ţie, ierarhe prea slăvit, apostol al lui Hristos, stâlp neclintit al Bisericii şi mucenic, Sfinte Iacob, prea înţelepte, cel numit frate al lui Dumnezeu Întrupat, laude îţi înălţăm ca unui grabnic mijlocitor şi ajutător al nostru; că tu, stând înaintea tronului Preasfintei Treimi, nu încetezi să te rogi pentru noi şi, prin mijlocirile tale, să ne păzeşti de toate necazurile şi nevoile pe noi, care cu credinţă prăznuim pomenirea ta şi strigăm: ***Bucură-te, Sfinte Iacob, întâiul ierarh al Ierusalimului şi slăvit sfinţit mucenic!***

Icosul 1

Făcătorul îngerilor şi a toată făptura, te-a arătat pe tine, Sfinte Iacob, ca pe o stea mult strălucitoare pe cerul Bisericii, alungând întunericul necredinţei şi luminând lumea cu strălucirea învăţăturilor tale. Pentru aceasta noi, alergând la acoperământul tău, îţi aducem cu bucurie aceste cântări:
Bucură-te, cel ales de Domnul să vesteşti Evanghelia mântuirii;
Bucură-te, rudenie a Domnului după trup, ucenic şi văzător al tainelor Sale nespuse;
Bucură-te, slava Bisericii a toată lumea;
Bucură-te, cel ce fără teamă ai grăit cuvintele lui Hristos către iudei;
Bucură-te, cârmuitor adevărat al credincioşilor din Ţara Sfântă;
Bucură-te, învăţător înţelepţit de Dumnezeu şi împlinitor al poruncilor Sale;
Bucură-te, ierarh a Ierusalimului celui de jos, care acum te bucuri în Ierusalimul cel de sus;
Bucură-te, cel ce te-ai adus jertfă curată Ziditorului tuturor, pe care L-ai mărturisit înaintea chinuitorilor;
Bucură-te, Sfinte Iacob, întâiul ierarh al Ierusalimului şi slăvit sfinţit mucenic!

Condacul 2

Văzându-ţi de mai înainte vieţuirea ta, părinte Iacob, Hristos iubitorul de oameni te-a recunoscut drept frate după lege, că ai fost fiul cel mai în vârstă al dreptului Iosif. Din tinereţe te-ai închinat lui Dumnezeu ca nazireu, având o viaţă plină de înfrânare. Prin bunătatea obiceiurilor tale şi cu mintea curată te-ai arătat a fi ucenic lui Hristos şi te-ai învrednicit să cânţi veşnic lângă tronul Stăpânului: ***Aliluia!***

Icosul 2

Când regele Irod căuta pe Pruncul Iisus ca să-l piardă, Îngerul Domnului s-a arătat în vis lui Iosif zicând: Ia Pruncul şi pe Mama Sa şi fugi în Egipt. Iar tu, Sfinte Iacob, ca o rudă după trup al lui Iisus, ai mers, împreună cu Iosif şi prea curata Fecioară Maria, în Egipt. Deci, ca un prieten apropiat al lui Hristos din copilărie, primeşte de la noi aceste sârguincioase cântări de laudă:
Bucură-te, fiu al unor părinţi care mergeau pe calea Domnului;
Bucură-te, cel ce L-ai văzut pe Dumnezeu Întrupat faţă către faţă;
Bucură-te, cel ce ai primit har bogat ocrotind pe Pruncul Iisus;
Bucură-te, cel ce ai fost luminat prin revărsarea luminii Lui;
Bucură-te, cel numit frate al lui Hristos, apostol şi începător al ierarhilor;
Bucură-te, cel ce te-ai învrednicit de îndoită cinste de la Domnul;
Bucură-te, cel ce prin Hristos L-ai dobândit pe Tatăl ceresc;
Bucură-te, cel ce şi acum Îl priveşti pe Iisus Domnul în lumină nespusă;
Bucură-te, Sfinte Iacob, întâiul ierarh al Ierusalimului şi slăvit sfinţit mucenic!

Condacul 3
După Învierea Sa, Mântuitorul Iisus Hristos ţi s-a arătat în chip deosebit şi te-a învăţat multe taine şi te-a rânduit pe tine, Iacob cel drept, să lucrezi cele sfinte în Sionul cel sfânt. Pentru aceasta şi apostolii te-au cinstit ca pe un stâlp al Bisericii Ierusalimului. Iar noi, minunându-ne de bunăvoinţa lui Dumnezeu pentru tine, cântăm Atotţiitorului: ***Aliluia!***

Icosul 3
Anevoioasă slujire apostolică ai primit-o în mijlocul celor mai înverşunaţi duşmani ai credinţei creştine. Timp de 30 de ani ai vestit şi ai întărit neobosit credinţa mântuitoare în Sfânta Cetate şi pe pământul Palestinei. De aceea, mulţumind Ziditorului şi Mântuitorului nostru, îţi aducem laude ca unui mare ales al lui Dumnezeu:
Bucură-te, cel ce, prin pronia cerească, ai propovăduit cuvântul lui Dumnezeu în Ierusalim;
Bucură-te, cel cel, pentru aceasta, ai primit mare putere de la Cel Preaînalt;
Bucură-te, binevestitor al Mielului lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii;
Bucură-te, cel ce pe mulţi iudei i-ai botezat în numele Preasfintei Treimi;
Bucură-te, păstor bun şi învăţător luminat, prin care Dumnezeu şi-a împodobit Biserica;
Bucură-te, izvor de apă vie pentru cei credincioşi;
Bucură-te, cel ce ai primit crucea apostoliei şi ai mers neobosit pe urmele Mântuitorului Iisus;
Bucură-te, cel ce, luminat de dumnezeiescul Duh, ai alungat întunericul necredinţei;
Bucură-te, Sfinte Iacob, întâiul ierarh al Ierusalimului şi slăvit sfinţit mucenic!

Condacul 4
Pe mulţi iudei i-ai adus la Biserica lui Hristos, drepte părinte, prin marea încredere avută de aceştia în cuvântul tău. Prin dreapta vieţuire ai dobândit dragostea şi cinstea iudeilor, chiar şi a celor ce nu credeau în Iisus. De aceea, lăudând ostenelile tale neîncetate, cântăm cu osârdie lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4
Neluând în seamă ura sinedriului şi a arhiereilor iudei faţă de creştini, pe care îi socoteau ca potrivnici legii lui Moise, tu, părinte Iacob, ai mărturisit cu înţelepciune că prin credinţă în Hristos nu se face defăimare, ci împlinirea adevăratei credinţe strămoşeşti. Pentru aceasta noi, văzând multele tale virtuţi de păstor neobosit al Bisericii, îţi cântăm cu mulţumire:

Bucură-te, cel ce, prin dreapta ta vieţuire, pe duşmanii bârfitori i-ai îmblânzit şi i-ai ruşinat;
Bucură-te, cel ce toate căile vrăjmaşului le-ai nimicit prin creşterea cunoştinţei de Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce, prin harul revărsat din gura ta, oile cele cuvântătoare au crezut în Treimea cea de o fiinţă;
Bucură-te, stâlp neclintit al dreptei credinţe şi zid nebiruit al bisericii;
Bucură-te, cel ce ai luminat pe cei din întunericul necunoştinţei, chemându-i la înălţimea evlaviei;
Bucură-te, cel ce, prin propovăduirea înaltei vieţuiri, ai izbăvit turma ta de lupii cei cumpliţi;
Bucură-te, cel ce L-ai propovăduit vitejeşte pe pământ pe Fiul lui Dumnezeu Celui Preaînalt;
Bucură-te, cel înconjurat de înţelepciune, luminat de har şi împodobit cu frumuseţe paşnică;
Bucură-te, Sfinte Iacob, întâiul ierarh al Ierusalimului şi slăvit sfinţit mucenic!

Condacul 5
Slujirea ta de ierarh al Bisericii Ierusalimului ai săvârşit-o cu mare cucernicie, dând cinstea cuvenită şi adevăratei credinţe părinteşti în lumina lui Hristos. De aceea, cei plini de bună râvnă pentru legea Vechiului Testament au văzut în tine, părinte Iacob, chipul arhiereului adevărat, iar noi cântăm neîncetat lui Dumnezeu, celui ce ţi-a dat mare înţelepciune: ***Aliluia!***

Icosul 5
Străbătând drumul tău pământesc cu sfinţenie, încă din pântecele mamei tale te-ai învrednicit să intri în altarul templului din Ierusalim. Aici te-ai rugat cu sârguinţă pentru iertarea poporului, până ţi s-au slăbit genunchii tăi, părinte Iacob, din pricina neîncetatelor metanii la rugăciune. De aceea, noi te lăudăm după cuviinţă, ca pe un rugător al nostru înaintea lui Dumnezeu:
Bucură-te, cel ce, prin vieţuirea ta virtuoasă, i-ai luminat pe păstoriţii tăi ca un soare strălucitor;
Bucură-te, cel ce ne-ai învăţat să ne îngrijim mai mult de cele veşnice;
Bucură-te, harnic lucrător în via lui Hristos;
Bucură-te, cel ce ai primit harul Duhului dumnezeiesc şi ai ars spinii păcatelor;
Bucură-te, cel ce ai supus trupul cu desăvârşire duhului;
Bucură-te, rugător neobosit către Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce ai unit credincioşii prin legătura iubirii;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat a fi lumina lumii şi sare pământului;
Bucură-te, Sfinte Iacob, întâiul ierarh al Ierusalimului şi slăvit sfinţit mucenic!

Condacul 6

Luminat ai fost de Duhul Sfânt, părinte Iacob, când ai alcătuit cu înţelepciune rânduiala dumnezeieştii Liturghii. Te-ai învrednicit să aduci rod însutit ca un semănător al seminţelor celor bune. Şi acum din ceruri priveşti spre noi cu milostivire şi ne dai har nouă tuturor din belşug de la Hristos Dumnezeu cel Milostiv, căruia Îi cânţi cu Îngerii în ceruri: ***Aliluia!***

Icosul 6

Slujirea dumnezeieştii Liturghii ai învăţat-o de la Însuşi Hristos. Legea vieţii Bisericii ai aşezat-o, părinte Iacob, vestind prin Duhul Cel de viaţă dătător negrăitele taine ale lui Dumnezeu. Turma ta ai sfinţit-o cu Tainele bisericeşti şi ai învăţat-o să urmeze credinţa cea adevărată. Iar noi ca unui credincios slujitor al Sfintei Treimi îţi cântăm acestea:

Bucură-te, înfrumuseţător al rânduielii bisericeşti;
Bucură-te, închinător la Sfântul Mormânt al lui Hristos, izvorul Învierii;
Bucură-te, cel cel, prin Duhul Sfânt, ai revărsat în lume cunoaşterea lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce ai scris nouă tainele mântuirii;
Bucură-te, cel ce te-ai înălţat cu duhul în vremea rugăciunii de foc;
Bucură-te, cel ce ai sfinţit pe credincioşi prin dumnezeieştile Taine;
Bucură-te, cel ce, prin mintea curată şi prin sfintele tale buze ai mijlocit mântuirea credincioşilor;
Bucură-te, cel pe care Dumnezeu Cuvântul te-a luminat din belşug cu harul Său;
Bucură-te, Sfinte Iacob, întâiul ierarh al Ierusalimului şi slăvit sfinţit mucenic!

Condacul 7

Printre cei ce binevesteau cuvântul lui Hristos către păgâni, au fost atunci neînţelegeri privitoare la legea lui Moise. Pentru aceasta, s-a adunat Sinodul Apostolic în cetatea Ierusalimului, cu purtarea ta de grijă, Sfinte Iacob. Cuvântul tău cu putere, despre mântuirea sufletelor în Biserica lui Hristos, a cerut să nu se păstreze decât ce este folositor din legea lui Moise, iar sinodul a primit într-un duh această hotărâre şi prin apostoli a vestit-o Biserici. Iar noi te fericim pe tine că ne-ai învăţat să înţelegem cu dreptate învăţătura lui Hristos şi să-I cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 7

Ai învăţat cu înţelepciune, părinte Iacob, la Sinodul Apostolic, despre înche-ierea timpului Vechiului Testament, depsre pronia lui Dumnezeu şi despre mân-tuirea celor dintre păgâni. Prin şederea ta în fruntea acestui sinod, ca ierarh al Bisericii Ierusalimului - Maica Bisericilor - se răstoarnă rătăcirea privind întâie-tatea scaunului Romei. Iar noi strigăm ca unui mare între ierarhii Bisericii:

Bucură-te, tâlcuitor al voii lui Dumnezeu, căruia fără murmur ţi s-a plecat toată Biserica;
Bucură-te, cel ce ai învăţat despre mântuirea, prin harul lui Hristos, nu numai a iudeilor, ci şi a păgânilor;
Bucură-te, cel ce ai mărturisit despre conglăsuirea între cuvintele lui Hristos, învăţătura prorocilor şi Tradiţia Bisericii;
Bucură-te, cel ce ai arătat celor care şedeau în întuneric rânduielile spre mântuire;
Bucură-te, zare a luminii celei înţelegătoare, luminător al Bisericii şi frumuseţe a ierarhilor;
Bucură-te, izvor adânc al adevăratei vederi de Dumnezeu;
Bucură-te, cel din a cărui inimă curg râuri de apă vie;
Bucură-te, potir al înţelepciunii, plin de virtuţi;
Bucură-te, Sfinte Iacob, întâiul ierarh al Ierusalimului şi slăvit sfinţit mucenic!

Condacul 8

Tu, părinte Iacob, te-ai arătat ca un creştin înţelept, făcător de pace şi tâlcuitor al legii şi adevărului în cuvânt, în Epistola ta către cele douăsprezece seminţii care sunt în împrăştiere, care se aflau într-o mare frământare şi nedumerire privind învăţătura lui Hristos. Tu le-ai luminat şi le-ai învăţat că vestirea Evanghliei este voia Dumnezeului lui Israel, al Dumnezeului lui Avraam, al lui Isaac şi al lui Iacob. De aceea, învaţă-ne şi pe noi să cântăm din toată inima Presfintei Treimi: ***Aliluia!***

Icosul 8

Predica apostolilor a ajuns şi la neamurile lui Israel care erau departe de Cetatea Sfântă. La drepţii iudei era tulburare: arătarea lui Hristos era aşteptarea poporului lui Dumnezeu sau desfiinţarea legii lui Moise? Într-adevăr, cu multă chibzuinţă dumnezeiască ai cârmuit tu, părinte Iacob, Biserica Ierusalimului, întărind pe cei botezaţi, cu harul lui Hristos. Tu ai zis apostolului Pavel: Câte mii de credincioşi sunt şi toţi sunt râvnitori ai Legii. Iar noi te lăudăm pe tine, cel ce ai dobândit înţelepciunea de sus:
Bucură-te, cel ce ai dobândit chibzuinţa dumnezeiască;
Bucură-te, cel ce, prin ostenelile tale, ai adus la calea mântuirii pe cei credincioşi;
Bucură-te, cel căruia i s-a încredinţat grija păstorească pentru suflete;
Bucură-te, cel ai ai dorit ca cei păstoriţi să aibă inimile pline de iubirea faţă de Hristos;
Bucură-te, cel ce ai luminat lumea, precum soarele, cu învăţăturile lui Dumnezeu;
Bucură-te, iscusit pescar de suflete omeneşti;
Bucură-te, alungător al viclenelor duhuri;
Bucură-te, Sfinte Iacob, întâiul ierarh al Ierusalimului şi slăvit sfinţit mucenic!

Condacul 9
Oratorii cei mult grăitori nu cutează să vorbească despre înţelepciunea ta, părinte Iacob. Atunci când a fost murmur la iudeii botezaţi de curând, privind învăţătura lui Hristos, auzind că omul se mântuieşte doar prin credinţă, au presupus greşit că se desfiinţează toată legea lui Moise. Atunci tu, părinte Iacob, prin scrisoarea ta îi povăţuiai că nu doar în învăţătura cărţilor şi în mărturisirea cea din afară se găseşte calea mântuirii, ci şi în credinţa însoţită de fapte în nu-mele lui Hristos, căruia Îi cântăm neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul 9
Ai văzut, Sfinte Iacob, cum au schimbat cârmuitorii iudeilor credinţa cea jertfelnică a lui Aavram într-o credinţă făţarnica şi moartă. Iar tu i-ai certat pe falşii învăţători şi ai îndrumat poporul spre credinţă creştină, răbdătoare în încercări, care nădăjduieşte în Dumnezeu şi poartă greutăţile întru smerenie, iar noi ca unui povăţuitor înţelepţit de Dumnezeu, cu mulţumire îţi cântăm:
Bucură-te, cel ce ne vesteşti că trupul fără duh este mort, ca şi credinţa fără fapte;
Bucură-te, cel ce ne înveţi: Să aveţi bucurie, când veţi cădea în felurite ispite;
Bucură-te, cel ce ne-ai arătat că fericit este bărbatul care rabdă ispitele, pentru că va primi cununa vieţii;
Bucură-te, cel ce ne-ai spus: ispitirea credinţei voastre lucrează răbdarea;
Bucură-te, cel ne înţelepţeşti, zicând: Acela care ştie să facă binele şi îl face nu are păcat;
Bucură-te, cel ce ne povăţuieşti: Rugaţi-vă unul pentru altul, că mult poate rugăciunea dreptului în lucrarea ei;
Bucură-te, zicând nouă: cel care îl întoarce pe un păcătos din calea morţii îi mântuieşte sufletul din moarte;
Bucură-te, Sfinte Iacob, întâiul ierarh al Ierusalimului şi slăvit sfinţit mucenic!

Condacul 10
Pe cei întorşi la credinţă i-ai întărit şi i-ai pregătit pentru suferinţele ce le vor sta înainte. I-ai chemat la adevărata unire în duh cu prorocii, la răbdare în rugăciune şi nădejde în Dumnezeu, cel ce ţine toate în dreapta Sa. Deci, şi pe noi învredniceşte-ne, cu rugăciunile tale, să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 10
Aşa i-ai învăţat pe ucenicii tăi, Sfinte Iacob, despre calea mântuitoare a lui Hristos: Credinţa cea curată şi neprihănirea înaintea lui Dumnezeu stă în a cerceta pe orfani şi pe văduve în necazurile lor şi a te păzi neîntinat de lume că milostivirea este viaţa sufletului. Iar noi, care ne rugăm pentru înnoirea sufletelor noastre împietrite, îţi cântăm:

Bucură-te, cel ce ne-ai zis că judecata va fi fără milă pentru cei care n-au avut milă;
Bucură-te, cel ce ne-ai învăţat că mânia omului nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel cei ai grăit: rodul dreptăţii se seamănă în lume de cel care lucrează pacea;
Bucură-te, cel ce ne spui: Domnul stă împotriva celor mândri, iar celor smeriţi le dă har;
Bucură-te, cel ce ne îndemni: Smeriţi-vă înaintea Domnului şi El vă va înălţa;
Bucură-te, îndreptător al nostru către ceruri;
Bucură-te, tâlcuitor drept al cuvintelor lui Dumnezeu;
Bucură-te, sfătuitor către nevoinţa iubirii lucrătoare;
Bucură-te, Sfinte Iacob, întâiul ierarh al Ierusalimului şi slăvit sfinţit mucenic!

Condacul 11

Cârmuitorii iudei, căzuţi din har, au văzut că mulţime multă de bărbaţi şi femei s-au adăugat la Biserica lui Hristos pentru tine, apostole. De aceea, falşii învă-ţători s-au gândit cu răutate să pună capăt lucrării tale duhovniceşti, că nesuferit erai pentru sinedriu, ca un drept adevărat, care slujeai Domnului fără de prihană. Iar pe noi, părinte Iacob, binecuvântează-ne, întăreşte-ne şi ne povăţuieşte să creştem în credinţa cea mântuitoare, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 11

În zilele prăznuirii Paştilor s-au adunat toate seminţiile iudeilor şi mulţime de păgâni în cetatea Ierusalimului. Iar tu, părinte Iacob, ai propovăduit neîncetat cuvintele vieţii veşnice. Fiind înştiinţaţi de moartea procuratorului Festus, în aceste zile, căpeteniile iudeilor au făcut sfat să te ucidă pe tine, păstorul Cetăţii Sfinte. Iar noi îţi cântăm cu osârdie, ca unui viteaz ostaş al lui Hristos:
Bucură-te, cel ce pe Hristos L-ai vestit fără teamă înaintea tuturor;
Bucură-te, luminător al Ortodoxiei;
Bucură-te, păstor nefăţarnic al dreptarelor bisericeşti;
Bucură-te, podoabă a Bisercii lui Hristos;
Bucură-te, cel ce, prin învăţăturile înţelepţite de Dumnezeu, înalţi inimile credincioşilor spre ceruri;
Bucură-te, cel ce, prin tăria propovăduirii tale, iarna înşelăciunii ai nimicit-o;
Bucură-te, atotînţelept pescar, sfânt ierarh şi propovăduitor;
Bucură-te, cel pe care Hristos, Soarele Dreptăţii, te-a trimis ca pe o rază să luminezi tot pământul;
Bucură-te, Sfinte Iacob, întâiul ierarh al Ierusalimului şi slăvit sfinţit mucenic!

Condacul 12

Anania saducheul şi primul între preoţii iudei, a poruncit ca în faţa templului din Ierusalim să se facă mare adunare. Iar tu, părinte Iacob, ai fost ademenit să te urci pe aripa templului sfânt, ca să vorbeşti mulţimii, iar ei ţi-au cerut: Vorbeşte-ne despre Cel răstignit! Atunci tu, întărit cu puterea dată ţie de sus, L-ai mărturisit pe Iisus Mesia, fiind gata să rabzi orice chinuri pentru El. Pentru aceasta, noi cântăm cu mare glas lui Dumnezeu, care te-a întărit în nevoinţa mucenicească: ***Aliluia!***

Icosul 12

Umplându-te de Duhul Sfânt, tu, părinte purtătorule de Dumnezeu, ai grăit poporului: Iisus şade acum în ceruri, de-a dreapta puterii şi va veni iarăşi pe nori cerului! Auzind acestea, cei necredincioşi au scrâşnit din dinţi şi într-un cuget s-au îndreptat spre tine. Te-au împins jos de pe aripa templului apoi au aruncat în tine cu pietre, apostole sfinte, în vreme ce tu, cu ultimele puteri, stând în ge-nunchi te-ai rugat Părintelui ceresc să-i ierte pe care care te ucideau. Credincioşii au luat cinstitul tău trup şi l-au înmormântat cu evlavie, iar noi îţi cântăm ţie, celui ce stai acum cu sufletul înaintea tronului Presfintei Treimi:
Bucură-te, cel ce ai fost aruncat de iudei, dar te-ai învrednicit de cămările cereşti;
Bucură-te, cel ce ai fost ucis, ca un următor al Pătimirilor Domnului;
Bucură-te, locuitor vrednic al Ierusalimului de sus;
Bucură-te, cel ce te-ai adus jertfă curată Împăratului şi Ziditorului a toate;
Bucură-te, cel ce ai intrat în Biserica cerească împodobit cu sângele muceniciei, fericite;
Bucură-te, tare apărător al nostru înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce stai înaintea Atotţiitorului ca un drept purtător de cunună, bucurându-te de cinste nemuritoate;
Bucură-te, pătimitor nebiruit, ierarh prea lăudat şi luminător a toată lumea;
Bucură-te, Sfinte Iacob, întâiul ierarh al Ierusalimului şi slăvit sfinţit mucenic!

Condacul 13 (de 3 ori)

O, slăvite şi întru tot lăudate apostole Iacob, fratele Domnului, luminător prea strălucit al Bisericii lui Hristos, primeşte lauda adusă ţie cu dragoste din inimi evlavioase. Cere pentru noi de la Mântuitorul Iisus întărire în credinţă, iertarea păcatelor şi izbăvire din veşnica osândă, ca să ne învrednicim în Împărăţia Cerurilor să cântăm împreună cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1

Făcătorul îngerilor şi a toată făptura, te-a arătat pe tine, Sfinte Iacob, ca pe o stea mult strălucitoare pe cerul Bisericii, alungând întunericul necredinţei şi luminând

lumea cu strălucirea învăţăturilor tale. Pentru aceasta noi, alergând la acope-rământul tău, îţi aducem cu bucurie aceste cântări:
Bucură-te, cel ales de Domnul să vesteşti Evanghelia mântuirii;
Bucură-te, rudenie a Domnului după trup, ucenic şi văzător al tainelor Sale nespuse;
Bucură-te, slava Bisericii a toată lumea;
Bucură-te, cel ce fără teamă ai grăit cuvintele lui Hristos către iudei;
Bucură-te, cârmuitor adevărat al credincioşilor din Ţara Sfântă;
Bucură-te, învăţător înţelepţit de Dumnezeu şi împlinitor al poruncilor Sale;
Bucură-te, ierarh a Ierusalimului celui de jos, care acum te bucuri în Ierusalimul cel de sus;
Bucură-te, cel ce te-ai adus jertfă curată Ziditorului tuturor, pe care L-ai mărturisit înaintea chinuitorilor;
Bucură-te, Sfinte Iacob, întâiul ierarh al Ierusalimului şi slăvit sfinţit mucenic!

Condacul 1
Ţie, ierarhe prea slăvit, apostol al lui Hristos, stâlp neclintit al Bisericii şi mucenic, Sfinte Iacob, prea înţelepte, cel numit frate al lui Dumnezeu Întrupat, laude îţi înălţăm ca unui grabnic mijlocitor şi ajutător al nostru; că tu, stând înaintea tronului Preasfintei Treimi, nu încetezi să te rogi pentru noi şi, prin mijlocirile tale, să ne păzeşti de toate necazurile şi nevoile pe noi, care cu credinţă prăznuim pomenirea ta şi strigăm: ***Bucură-te, Sfinte Iacob, întâiul ierarh al Ierusalimului şi slăvit sfinţit mucenic!***

Rugăciune

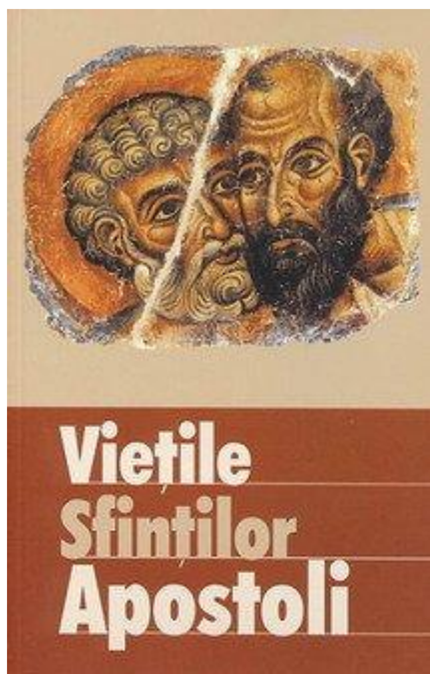
O, Sfinte al lui Dumnezeu, apostol ales şi prea slăvit, drepte Iacob, fratele Domnului, tu eşti mare arhiereu al Cetăţii Sfinte, caldul nostru mijlocitor şi apărător, care stai înaintea tronului Preasfintei Treimi. Nu ne îndepărta pe noi de la apărarea ta, ci înalţă-ne pe noi cei doborâţi de multe păcate.

Tu, ca un sfânt ierarh, având putere să legi şi să dezlegi, dezleagă-ne şi pe noi de legătura răutăţilor noastre şi ne fă părtaşi, fericite, cu rugăciunile tale, de dragostea lui Dumnezeu şi de Împărăţia Cerurilor.

Roagă-te lui Hristos Mântuitorul să ne învrednicească pe noi ca fără piedică să încheiem călătoria noastră pământească, iar în cer să moştenim viaţa cea veşnică şi fericită şi acolo împreună cu tine să lăudăm pe Treimea cea nedespărţită: pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, în vecii vecilor. Amin.

Sursa:
https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2018/12/21/acatistul-sfantului-apostol-iacob-ruda-domnului-23-octombrie/

Viaţa şi pătimirile apostolului Iacov, primul episcop al Ierusalimului şi frate al Domnului - 23 octombrie



Iacov, fratele Domnului şi dumnezeiescul apostol a fost primul episcop al Ierusalimului. El era din Iudeea, fiu al Sfântului Iosif, logodnicul. Nu era altul mai plin de râvnă în credinţă şi mai dulce în virtute ca Iacov cel drept care, până la chemarea sa, a trăit potrivit firii sale şi a fost numit, pe bună dreptate, fratele Domnului Hristos.

După cum am mai spus, el a fost unul dintre fiii lui Iosif şi ai primei soţii a acestuia, Salomeea. Când Iosif a fost logodit cu Theotokos, aceasta a fost fecioară atât înainte de naştere, cât şi după aceea.

Acest Iacov, care a fost sfânt din naştere, la început se numea Iovilian, care în limba ebraică înseamnă „cel drept”; căci încă din copilărie îşi stăpânea toate simţurile şi mădularele, fiind cu adevărat deosebit. Ochii săi se îndreptau doar către lucrurile cele bune şi era înzestrat cu o milă dumnezeiască. Urechile sale erau deschise pentru citirile mântuitoare de suflet şi gura sa se desfăta cu vorbele din lege. Mâna sa dreaptă era întotdeauna gata să împartă milostenie şi iubit era de toţi. El îşi stăpânea foamea şi nu gusta nimic de prisos. Toată viaţa lui nu a gustat nimic din ceva ce a fost fiinţă vie: carne, peşte sau crustaceu. Nu a băut niciodată vin, potolindu-şi setea numai cu apă. El se ţinea cu pâine şi lacrimi.

Din pricina închinăciunilor, genunchii săi erau roşi până la os, iar înfăţişarea sa aducea mărturie pricina nevoinţelor sale mai presus de fire. Purta o cămaşă de lână, dar când intra în templu îşi punea un veşmânt de pânză. Se ruga şi muncea fără încetare. Era iubit atât de rude, cât şi de prieteni. Până şi străinii, credincioşi şi păgâni, îl cinsteau pentru curăţia lui.

Iacov cel drept a fost primul ales de Mântuitorul nostru şi de apostoli pentru episcopatul Bisericii din Ierusalim. El era împodobit cu toate virtuţile, însă două îi erau lui osebite: ştia să îndrepte oamenii spre desăvârşire, atât în cunoştinţă cât şi în făptuire: era smerit şi în toate chibzuit. El semna: „Iacov, robul lui Dumnezeu şi al Domnului Iisus Hristos" (Iacov 1,1).

Din încercările vieţii sale, el a înţeles că răbdarea din chinuri se naşte. Şi îi încuraja pe ceilalţi cu aceste cuvinte: ***„Mare bucurie să socotiţi, fraţii mei, când cădeţi în felurite ispite" (Iacov 1, 2).*** Sau: ***„Fericit este bărbatul care rabdă ispita, căci lămurit făcându-se, va lua cununa vieţii, pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce îl iubesc pe El" (Iacov 1,12)*** El îndrepta pe cei care spuneau că păcatul este ceva firesc, făcând în acest fel pe Dumnezeu autorul răului. Ca un doctor strălucit ce era, el vindeca prin cuvinte pe aceşti oameni fără simţire: ***„Nimeni să nu zică, atunci când este ispitit: De la Dumnezeu sunt ispitit, pentru că Dumnezeu nu este ispitit de rele şi El însuşi nu ispiteşte pe nimeni. Ci fiecare este ispitit când este tras şi momit de însăşi pofta sa" (Iacov 1, 13-14).*** El îi învăţa pe oameni că nu Dumnezeu era pricina relelor oamenilor şi îi mustra, pentru ca aceştia să-şi recunoască lenevirea şi slăbiciunea, să fie smeriţi şi să ceară iertare.

Le mai zicea că fără harul dumnezeiesc nu putem face absolut nimic, deoarece: ***„Toată darea cea bună şi tot darul desăvârşit de sus este, pogorându-se de la Părintele luminilor" (Iacov 1, 17).***

Îi încuraja pe toţi să dea milostenie nevoiaşilor, pentru a găsi milă din partea Judecătorului în ceasul judecăţii, şi zicea: ***„Căci judecata este fără milă pentru cel care n-a făcut milă. Şi mila biruieşte în faţa judecăţii" (Iacov 2, 13).***

Dreptul mai spunea şi că singură credinţa nu ajută pe cel ce nu păzeşte poruncile Domnului, căci fără fapte bune ei sunt socotiţi morţi, aşa precum trupul, fără suflet, este mort şi fără viaţă. El a zis: ***„Vrei însă să înţelegi, omule nesocotit, că credinţa fără de fapte, moartă este ?" (Iacov 2, 20).***

Sfântul Iacov îi învaţă pe oameni şi să-şi pună frâu limbii, să nu spună minciuni, să nu vorbească în gol sau să judece pe alţii; şi mai cu seamă să se ferească de sperjur,

căci este rău dăunător sufletului. Nu numai jurământul fals, ci nici cel adevărat să nu fie rostit. Oamenii nu trebuie să jure nici pe cer, nici pe pământ, nici pe orice alt lucru creat. Acestea si multe alte dulci învăţături au izvorât din gura apostolului Iacov, ierarh şi frate al Domnului nostru, şi se găsesc în epistola sa.

Toţi apostolii îl cinsteau pe Iacov şi luau cuvântul lui drept lege. Uneori, în Faptele Apostolilor, ca de exemplu în spinoasa problemă a tăierii împrejur a neamurilor, părerea dreptului Iacov a fost hotărâtoare. Când apostolii şi arhiereii s-au adunat să vorbească despre aceasta, după ce au cuvântat Petru, Pavel şi Varnava, Iacov a răspuns, zcând: ***„Eu socotesc să nu tulburăm pe cei ce, dintre neamuri, se întorc la Dumnezeu. Ci să le scriem să se ferească de întinările idolilor şi de desfrâu şi de (animale) sugrumate şi de sânge” (Fapte 15, 19-20).*** Cuvintele acestea şi votul său au fost hotărâtoare, căci apostolii îl cinsteau pe el cel mai mult dintre toţi. Pentru a arăta locul său de frunte printre ei, Sfântul Pavel a mers împreună cu ceilalţi apostoli să-1 vadă pe Iacov când erau şi mai-marii locului de faţă, pentru a le înfăţişa cele de Dumnezeu înfăptuite printre neamuri, cu ajutorul lui Iacov; şi ei au slăvit pe Dumnezeu.

Numai acest drept apostol avea voie să intre în sfântul altar. Potrivit lui Hegesip, în altar puteau intra doar preoţii din neamul lui Aaron; mai aveau acest drept şi nazireaţii. Adesea, apostolul Iacov era găsit îngenuncheat în sfântul altar, rugându-se pentru iertarea oamenilor, mai ales a celor ce ţineau legea lui Moise; şi genunchii săi ajunseseră bătătoriţi ca cei ai cămilelor. Cu adevărat cinstitul Iacov era preţuit de Dumnezeu pentru purtarea sa.

Membrii unei secte eretice iudaice, aţâţaţi de Anna, marele preot, au cutezat să se adune în jurul lui Iacov, cerându-i să renunţe la credinţa sa întru Hristos. Cei ce urau pe Hristos l-au întrebat: „Spune-ne, o, dreptule, ce se înţelege prin «uşa lui Iisus» ?”. El a răspuns: „Acesta este Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cel de o fiinţă cu Tatăl”. Unii, este adevărat, l-au crezut pe Iacov şi au primit cuvintele sale ca adevărate. Alţii, din felurite secte, erau împotriva lui, şi au fost dezamăgiţi. Căci ei nu credeau în înviere şi nici în răsplata fiecăruia după faptele sale.

Printre farisei şi cărturari era multă cârteală, căci ei gândeau că exista primejdia ca toţi să creadă în Hristos. Aşa că s-au dus la Iacov şi au zis: „Te rugăm stăruitor, o, dreptule, învaţă oamenii, căci ei sunt rătăciţi şi cred că Iisus este Hristosul. De aceea, la sărbătoarea Paştelui, când se vor aduna cu toţii, convinge-i să nu se lase amăgiţi de un astfel de om. Fii bun şi fă aceasta, căci ştim cu toţii cât de drept şi nepărtinitor eşti tu. Aşa că te rugăm fierbinte: urcă pe acoperişul templului, ca să poţi fi văzut cu uşurinţă de oameni şi ei să audă vorbele tale şi să înveţe”.

Când a venit Paştele, s-au adunat toate seminţiile; chiar şi creştini erau printre ei. Atunci, mincinoşii, crezând că Iacov le împărtăşea credinţa, l-au pus să urce pe acoperişul templului. Apoi au strigat cu glas tare, aşa încât toţi cei de faţă să audă: „Spune-ne, o, dreptule, care ai toată încrederea noastră: ce crezi tu despre Iisus care a fost răstignit de Pilat şi din pricina Căruia oamenii s-au rătăcit, crezând că El este Hristosul şi chiar că este Fiul lui Dumnezeu ? Lămureşte-ne pe noi şi arată-ne adevărul !”

Venise timpul să vorbească împotriva celor mincinoşi; şi Iacov nu s-a înfricoşat şi nu a dat înapoi în faţa morţii şi nu a tăgăduit adevărul; ci, contrar aşteptărilor lor, el a vorbit tare şi fără teamă: ***“De ce mă întrebaţi de Iisus ? El stă în cer de-a dreapta Tatălui Său împreună cu puterile cereşti; şi va veni iarăşi pe norii cerului să judece lumea cu dreptate !”***

Prin această mărturie, mulţi au crezut în Hristos şi au strigat tare: „Osana Fiului lui David !”

Însă orbilor farisei şi cărturarilor le părea rău că i-au dat lui Iacov prilejul să vorbească oamenilor, căci el nu le dăduse răspunsul pe care îl aşteptau. De aceea, întărâtaţi, ei strigau mulţimii: „Iată! Până şi dreptul s-a rătăcit!” Apoi au urcat pe parapet şi l-au prins ca nişte fiare sălbatice si l-au aruncat pe pământ. Dar binecuvântatul nu a murit. Atunci ei au început să arunce cu pietre în el.

Iacov a primit pietrele liniştit, ca pe o comoară nepreţuită. Şi, îngenunchind, s-a rugat: ***„Doamne Dumnezeule şi Tată, iartă-i, căci nu ştiu ce fac”.***
O, suflet binecuvântat! O, blândeţe minunată! Acestea au fost chiar cuvintele rostite de Stăpân pe cruce şi de întâiul mucenic Ştefan multpătimitorul. Astfel s-a rugat Iacov, curatul frate al Domnului, pentru ucigaşii săi fără inimă.

Unii dintre aceştia l-au auzit rugându-se pentru ei; dar, nerecunoscători, nu au avut nici un fel de respect pentru îngăduinţa sa şi au continuat să arunce cu pietre asupra lui.

Unul dintre urmaşii lui Rehav, fiul lui Rahavim, din neam preoţesc, a strigat: „Încetaţi ! O, netrebnicilor, ce faceţi ? Dreptul se roagă pentru noi, nedrepţii, care îl lovim cu pietre !”

Atunci unul dintre ucigaşi a luat un ciocan care se folosea la bătut pânza şi a lovit cu putere pe Iacov în cap. Şi dreptul şi-a dat duhul. El a fost înmormântat lângă altar.

După acest omor, Simeon, fiul unchiului său, Cleopa, a fost numit episcop, căci era văr cu Domnul şi era dorinţa tuturor ca el să urmeze.

Erau acolo nişte iudei milostivi şi care judecau drept. Aceştia au trimis în taină tetrarhului Agrippa, succesorul lui Irod, o scrisoare despre nelegiuitul omor. În scrisoare ei cereau ca acesta să-i poruncească lui Anna să nu mai cuteze niciodată să adune sfatul fără încuviinţarea lor. Regele Agrippa îl numise mare preot pe Anna; dar acesta nu a ocupat acest cin mai mult de trei luni, după care a fost înlocuit cu un alt preot, Iosua Ben Dammeus.

După adormirea lui Iacov, mulţi iudei şi-au dat seama că nenorocirile ce se abăteau asupra lor erau urmarea nelegiuitului omor al acelui bărbat drept: în anul 67 d. Hr.,Vespasian a împresurat şi a luat Ierusalimul.

Acestea au fost întâmplările pe care am vrut să le istorisim, căci cele ce au urmat sunt înşiruite de Iosifus în lucrările sale.

Prin rugăciunile lui Iacov, apostol, ierarh, drepte credincios, mucenic şi frate al Domnului, al cărui suflet a fost împodobit cu toate virtuţile, o, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

(fragment din cartea Vieţile Sfinţilor apostoli)